

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.593/1
van 24 december 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is en van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen’

Op 2 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is en van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 22 december 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Tim CORTHAUT en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 december 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. De decreetgever heeft met de regelgeving inzake ruimtelijke ordening een vergunningenstelsel ingevoerd voor stedenbouwkundige handelingen¹ (en voor het verkavelen van gronden)² teneinde ze in het algemene belang aan toezicht te onderwerpen.

Afwijkingen van de vergunningsplicht zijn ingevoerd voor meldingsplichtige en vrijgestelde handelingen.³

Het afwijkingsregime voor deze laatste handelingen werd herijkt bij decreet van 17 mei 2024 ‘houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening’.⁴ De gevallen waarin de vergunningsplicht voor stedenbouwkundige handelingen door de Vlaamse Regering kan worden vervangen door een verplichte melding van deze handelingen⁵, worden voortaan beperkt tot vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen met een tijdelijk karakter buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied, met uitzondering van parkgebied. Bij het bepalen van de lijst waarvoor geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen nodig is⁶, houdt de Vlaamse Regering voortaan rekening met het occasioneel karakter van de handelingen of met de ruimtelijke impact van de handelingen omwille van hun omvang, aard of ligging.

2.2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt in hoofdzaak⁷ tot wijziging van het Vrijstellingenbesluit. Enkele handelingen die voorheen

¹ Artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

² Artikel 4.2.15 van de VCRO.

³ Artikelen 4.2.2 en 4.2.3 van de VCRO.

⁴ Over het voorstel dat tot dit decreet heeft geleid werd geen advies gevraagd aan de Raad van State. De door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme op 22 januari 2024 ingediende aanvraag om advies over een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening’, werd door de Minister bij brief van 14 mei 2024 ingetrokken. De adviesaanvraag werd dientengevolge van de rol afgevoerd.

⁵ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 ‘betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening’ (hierna: Meldingsbesluit).

⁶ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 ‘tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is’ (hierna: Vrijstellingenbesluit).

⁷ Artikelen 1 tot 25 van het ontwerp.

meldingsplichtig waren, worden omgevormd tot vrijgestelde handelingen.⁸ Daarnaast worden enkele bestaande vrijstellingen versoepeld en worden nieuwe vrijstellingen ingevoerd.⁹

2.3. Verder wordt in artikel 23, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2021 ‘tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen’ het eerste lid opgeheven, aangezien dit een overname betreft van de bepaling van de vergunningsplicht in artikel 4.2.1 van de VCRO (artikel 26 van het ontwerp).

2.4. Ten slotte wordt de inwerkingtreding geregeld van artikel 72 van het decreet van 17 mei 2024 “op de datum van de inwerkingtreding van artikel 1 van [het te nemen] besluit” (artikel 27).

RECHTSGROND

3.1. De ontworpen wijzigingen vinden – onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt – rechtsgrond in het in de aanhef vermelde artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO, dat na wijziging bij artikel 72 van het decreet van 17 mei 2024 als volgt zal luiden:

“De Vlaamse Regering bepaalt de lijst van de handelingen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist is. Ze houdt hierbij rekening met:

1° het occasioneel karakter van de handelingen, of;

2° de ruimtelijke impact van de handelingen omwille van hun omvang, aard of ligging.”

Handelingen waarvoor een milieueffectenrapport, een passende beoordeling of een mobiliteitsstudie moet worden opgemaakt, worden overeenkomstig artikel 4.2.3, tweede lid, van de VCRO uitgesloten van de lijst van handelingen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 van de VCRO geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist is.

⁸ Op dit punt moet het ontwerp samen worden beschouwd met het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening’ dat parallel met het voorliggende ontwerp voor advies aan de Raad van State is voorgelegd en waarover de Raad advies 78.591/1 uitbrengt. Dat ontwerp beoogt een groot aantal meldingsplichtige handelingen te schrappen. In beginsel zouden die handelingen daardoor opnieuw vergunningsplichtig worden, maar dat wordt vermeden doordat ze in het voorliggende ontwerp worden vrijgesteld.

⁹ Zij het dat gemeenten in een limitatief aantal gevallen wel een gemeentelijke vergunningplicht kunnen opleggen, zie het samen met het voorliggende ontwerp voor advies aan de Raad van State voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot vaststelling van de limitatieve lijst van mogelijke vergunningsplichtige handelingen op gemeentelijk niveau, vermeld in artikel 4.2.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening’, waarover de Raad van State in dossier 78.589/1 om advies is gevraagd.

3.2. De onder opmerking 3.1 geciteerde bepaling biedt rechtsgrond om handelingen vrij te stellen van de vergunningsplicht, rekening houdend met het “occasioneel karakter” van de handelingen of “de ruimtelijke impact” van de handelingen “omwille van hun omvang, aard of ligging”.

In de memorie van toelichting bij het decreet van 17 mei 2024 wordt de herijking (zie randnummer 1.1) van het systeem van vergunning, vrijstelling en melding als volgt samengevat:¹⁰

	<i>Geringe omvang en impact</i>	<i>Grote omvang of impact</i>
<i>Occasioneel</i>	Vrijstelling	Vrijstelling mits geen onomkeerbare gevolgen
<i>Tijdelijk</i>	Melding	Vergunning of melding
<i>Permanent</i>	Vrijstelling*	Vergunning

*Aandacht moet geschonken worden aan de implicaties op EPB-eisen en medewerking architect

3.3. Een aantal van de in het ontwerp voorziene vrijstellingen lijken evenwel niet te zijn ingegeven door het occasionele karakter van de handelingen, of de impact ervan, maar door een maatschappelijke nood om deze handelingen zeer snel en zonder veel administratieve hindernissen te kunnen verwezenlijken. In dat verband kan de Raad van State zich aansluiten bij de bevinding van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerende Erfgoed (SARO) dat “bepaalde vrijgestelde handelingen een potentieel grote ruimtelijke impact kunnen hebben, wat niet in overeenstemming is met de vooropgestelde uitgangspunten voor de herijking van het systeem en met de rechtsgrond voor vrijstellingen cf. de VCRO (art.4.2.3)”¹¹. Hoewel het geenszins door de decreetgever lijkt te zijn uitgesloten dat ook andere motieven mee aan de basis kunnen liggen van de beslissing om tot vrijstelling op grond van artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO over te gaan, vereist het laatstgenoemde artikel wel dat daarbij rekening wordt gehouden met het occasioneel karakter van de handelingen of de ruimtelijke impact ervan, omwille van hun omvang, aard of ligging.

Opdat de voormelde handelingen zouden kunnen worden vrijgesteld op basis van artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO, en dus kunnen worden ingepast in de rechtsgrond, zal in het verslag aan de Regering moeten worden aangetoond dat deze handelingen vrijgesteld kunnen worden op basis van de criteria die de decreetgever voor ogen heeft, zijnde het occasionele karakter of de ruimtelijke impact ervan. Bijgevolg staat het aan de stellers van het ontwerp om de inpasbaarheid van die vrijstellingen in de rechtsgrond beter te verantwoorden in een verslag aan de Regering en waar mogelijk bijkomende randvoorwaarden op te leggen om te vermijden dat die

¹⁰ Memorie van toelichting bij het voorstel van decreet ‘houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening’, *Parl.St.* VI. Parl. 2023-2024, nr. 2181/1, 49.

Onder “occasionele handeling of gebruik” vallen eenmalige handelingen en handelingen met een korte duurtijd, terwijl met “tijdelijke handelingen” handelingen met een langere duurtijd worden bedoeld.

¹¹ SARO, advies van 27 augustus 2025 ‘over de ontwerpbesluiten tot wijziging van het meldings- en vrijstellingsbesluit en tot vaststelling van de limitatieve lijst van mogelijke vergunningsplichtige handelingen op gemeentelijk niveau’, p. 3.

handelingen een ruimtelijke impact hebben die onverenigbaar is met de opzet van de vrijstellingsregeling.

In dat verband kan in het bijzonder worden gewezen op de volgende voorbeelden.

3.3.1. Zo wordt de nieuwe vrijstelling voor het optrekken van installaties van militair strategisch belang, ongeacht de bestemming van het gebied, (ontworpen artikel 8.3, derde lid, van het Vrijstellingenbesluit – artikel 18 van het ontwerp) niet verantwoord vanuit het hierboven weergegeven afwegingskader, en worden in de bepaling geen voorwaarden opgelegd met betrekking tot de ruimtelijke impact of het occasionele karakter van deze installaties. Dit moet worden verholpen.

3.3.2. De vrijstelling voorzien in het nieuwe artikel 8.6 van het Vrijstellingenbesluit (artikel 19 van het ontwerp) wordt in het verslag aan de Vlaamse Regering verantwoord vanuit “de prangende problematiek van de overbevolking van de gevangenissen” en de acute nood aan capaciteit. Er wordt geen afweging gemaakt inzake het occasioneel karakter van de handelingen of de ruimtelijke impact ervan. Weliswaar wordt de vrijstelling in het ontworpen artikel 8.6, § 2, beperkt tot zes jaar, maar dit lijkt eerder te duiden op het tijdelijke karakter van de handeling. In dat opzicht zou een meldingsplicht dan ook eerder voor de hand liggen. Bijgevolg is ook voor deze vrijstelling een betere motivering van de inpasbaarheid ervan in het decretale kader nodig.

3.3.3. Wat de vrijstelling voor technische constructies van algemeen belang op privaat domein betreft (ontworpen artikel 11.1, tweede lid, a), van het Vrijstellingenbesluit – artikel 21 van het ontwerp), wordt in het verslag aan de Vlaamse Regering gesteld dat het “aangewezen [lijkt] om, éénmaal er afspraken zijn tussen de eigenaar van de grond en de instantie die de technische constructie van algemeen belang wil plaatsen, geen verdere administratieve belemmeringen te voorzien”. Daarmee wordt nog niet toegelicht dat de constructies in kwestie hoe voor de constructies in kwestie rekening wordt gehouden met de ruimtelijke impact. Die verantwoording is *a fortiori* ook nodig voor de technische constructies van algemeen belang op het publieke domein (ontworpen artikel 11.1, tweede lid, b), van het Vrijstellingenbesluit), waarvan het toegelaten volume (60 kubieke meter) een verdubbeling inhoudt ten opzichte van het huidige artikel 10, 6°, van het Vrijstellingenbesluit.

3.4. Voor artikel 26 van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 4.2.1 van de VCRO in samenhang gelezen met de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.¹² Die bepalingen ontbreken echter in de rubriek ‘Rechtsgrond’ in de aanhef, wat moet worden verholpen.

3.5. Voor artikel 27 van het ontwerp, dat de inwerkingtreding regelt van artikel 72 van het decreet van 17 mei 2024, wordt rechtsgrond geboden door artikel 134 van dit decreet. Ook die bepaling moet aan de rubriek ‘Rechtsgrond’ in de aanhef worden toegevoegd.

¹² Artikel 4.2.1 van de VCRO bevat reeds de vergunningsplicht zoals hernomen in artikel 23, § 1, eerste lid, van het te wijzigen besluit.

ALGEMENE OPMERKING

4.1. Niet elke maatregel inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening heeft *ipso facto* een weerslag op het recht op een gezond leefmilieu in de zin van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet. Het Grondwettelijk Hof heeft niettemin aangenomen dat zo'n maatregel een draagwijdte kan hebben waardoor die binnen het toepassingsgebied van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet valt. Dat kan volgens het Hof het geval zijn wanneer die maatregel belangrijke gevolgen kan hebben voor de omwonenden en voor de openbare ruimte.¹³

Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet impliceert inzake de bescherming van een gezond leefmilieu een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde regelgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde regelgeving in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.¹⁴ Die verplichting ontzegt de overheid echter niet de bevoegdheid om te oordelen hoe het door artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht op de meest adequate wijze kan worden gewaarborgd.¹⁵

De toets aan de *standstill*-verplichting veronderstelt een vergelijking tussen de situatie van de grondwettelijk beschermde personen onder het nieuwe/toekomstige beleid (te dezen inzake ruimtelijke ordening) en onder het oude/huidige beleid, waarbij het bestaande beschermingsniveau en het beschermingsniveau dat het nieuwe beleid biedt, moet worden vergeleken. De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, acht het noodzakelijk dat het bestuur zich in het kader van de eerbiediging van de *standstill*-werking met voldoende kennis van zaken een oordeel kan vormen over het nieuwe beleid en de gevolgen ervan en dat die oordeelsvorming van het bestuur op een door de Raad van State controleerbare wijze geschiedt.¹⁶

4.2. In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt geen bespreking gewijd aan de vraag of het te nemen besluit binnen het toepassingsgebied van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet valt en evenmin of het voldoet aan het *standstill*-beginsel dat erin is vervat.

Nochtans lijkt de herijking van bepaalde meldingsplichtige stedenbouwkundige handelingen tot vrijgestelde handelingen¹⁷ belangrijke gevolgen te kunnen hebben voor de omwonenden en de openbare ruimte vanuit het perspectief van het recht op een gezond leefmilieu. De tot vrijgestelde stedenbouwkundige handelingen te herijken meldingsplichtige

¹³ GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.2; GwH 23 mei 2019, nr. 90/219, B.3.3.

¹⁴ Zie GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.3; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023, B.12; vergelijk GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, B.4.2: “Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet bevat, met betrekking tot het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang; GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, B.33.2, GwH 14 oktober 2021, nr. 142/2021, B.30.2 en GwH 21 oktober 2021, nr. 148/2021, B.25: “Artikel 23 van de Grondwet bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang”; GwH 20 oktober 2022, nr. 133/2022, B.14.1.

¹⁵ GwH 6 oktober 2016, nr. 125/2016, B.17.1.

¹⁶ RvS 2 mei 2019, nr. 244.351, overweging 32; RvS 8 februari 2021, nr. 249.746, overweging 22.

¹⁷ Zoals o.a. voorzien in de ontworpen artikelen 2.1, 4°, 3.1, 4°, 4.1, 5°, 4.2, 4° en 4.3, 5°, van het Vrijstellingenbesluit.

stedenbouwkundige handelingen worden hierdoor immers niet langer onderworpen aan het voorafgaande onderzoek bedoeld in artikel 111 van het Omgevingsvergunningsdecreet.¹⁸ Voor deze handelingen kunnen bovendien niet langer voorwaarden worden opgelegd zoals bedoeld in artikel 113 van hetzelfde decreet. Ten slotte hoeven voor deze handelingen geen beslissingen meer te worden genomen die overeenkomstig artikel 105 van het Omgevingsvergunningsdecreet kunnen worden bestreden voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Ook lijken een aantal versoepelingen (bijvoorbeeld de artikelen 9, 10, 1°, , 13, 1°, 16, 1°, 20, 3° en 21 van het ontwerp) en nieuwe vrijstellingen (bijvoorbeeld de artikelen 18, 19, 23 en 24, 2°, van het ontwerp) belangrijke gevolgen te kunnen hebben vanuit het perspectief van het recht op een gezond leefmilieu voor de omwonenden en voor de openbare ruimte.

4.3. In het licht hiervan verdient het aanbeveling om het verslag aan de Vlaamse Regering aan te vullen met de beoordeling van de conformiteit van het te nemen besluit met artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet.¹⁹

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De rubriek “rechtsgronden” in de aanhef dient te worden aangepast aan hetgeen hiervoor met betrekking tot de rechtsgrond is gesteld.

Artikelen 6 en 7

6. Aangezien het ontwerp betrekking heeft op handelingen waarvoor geen voorafgaande vergunning meer vereist is en de overheid derhalve niet meer voorafgaand de handelingen beoordeelt, is ter wille van de rechtszekerheid vereist dat de regels klaar en duidelijk zijn. De burger dient immers op basis ervan te kunnen oordelen of voor een bepaalde handeling een vergunning nodig is of niet. Vage noties of concepten die ruimte laten voor verschillende beoordelingen en daardoor na het uitvoeren van de handelingen aanleiding kunnen geven tot betwisting, zijn daarbij te vermijden.²⁰

¹⁸ Decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’.

¹⁹ Adv. RvS 76.309/16 van 23 mei 2024 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2024 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is’, opm. 5.

²⁰ Adv.RvS 48.112/1 van 4 mei 2010 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 ‘tot bepaling van handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is’; adv.RvS 68.932/1 van 30 maart 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2021 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is, wat betreft een tijdelijke regeling voor terrassen voor de horeca in het kader van het coronavirus’; en adv. RvS 76.309/16 van 23 mei 2024, opm. 6.

Voor de vrijstellingen voorzien in artikel 4.1, 5° (artikel 6 van het ontwerp) en 4.2, 4° (artikel 7 van het ontwerp) verdient het aanbeveling te verduidelijken wat verstaan wordt onder “projectzone”, waarbij erover moet worden gewaakt dat de grenzen van het Vrijstellingenbesluit niet kunnen worden omzeild door het opsplitsen van projecten in kleinere “projectzones”.

Artikel 27

7.1. Het is niet duidelijk waarom voor de inwerkingtreding van artikel 72 van het decreet van 17 mei 2024 specifiek verwezen wordt naar artikel 1 van het te nemen besluit, aangezien het volledige besluit op dezelfde dag in werking zal treden. De woorden “van artikel 1” moeten bijgevolg worden weggelaten uit artikel 27 van het ontwerp.

7.2. Gelet op de samenhang tussen de adviesaanvragen 78.589/1 en 78.593/1, dient de inwerkingtreding van de te nemen besluiten op elkaar te worden afgestemd om ongewilde rechtsgevolgen te voorkomen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Jeroen VAN NIEUWENHOVE